

Gözyaşı Yağmuru

— SÜZAN ÇELİK · 23 Kasım 2012

GÖZYAŞI YAĞMURU

Evler düşünüyorum şu köşede,yıkık ,dökük,

Yavrular var içinde perişan.

Bir lokma ekmek için el açan yoksullar var, köşebaında.

Bir anne var evde hasta yatıyor,yavrusunu düşünüyor ekmek dilenen.

Ayağında pabuç yok, sırtında ceket.

Gözyaşı döküyor hep,yatağında inlerken.

Acılı gözyaşları ile seyrediyor yağın yağmuru.

Nefret ediyor ilerleyen zamandan,

Kaçan fırsatlara benzeyen çürümüş yıllar.

Noel çamlarının üstünde asılı duran,hayal dolu anılar,

Savrulan karlar gibi kayboluyor hep.

Ne verdiniz O'na bugüne kadar?

Ne kattınız hayatına renk dolu?

Kırık kalbindeki kanayan yaradan başka.

Ne bir tek kimse acıdı bu gece köşedeki çocuğa,

Nede elceğizine bir kuruş koyan oldu gönülden.

Eve ekmek götüremiyecekti ,yine bu gece aç yatacaklardı.

Evler düşünüyorum Őu köşede yıkık dökük,

Yavrular var içinde perişan.

Bir lokma ekmek için el açan yoksullar var köŐebaŐında

SUZAN ÇELİK. EMK. ÖĖRT.